

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U SESVETAMA
Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 6

BROJ: SP-DO-4199/20
Sesvete, 30. ožujka 2021.g.
JN

OPĆINSKI SUD U SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U SV. IVANU ZELINI

Na broj: Sp-3543/2019

POTROŠAČ: DAVOR TINODI, OIB:53469537539, Mesci 26, Sesvete

VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija,
OIB 52634238587, zastupana po Općinskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu, Stalna služba u Sesvetama,
OIB 96423371665

Radi: jednostavnog postupka stečaja potrošača

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

vjerovnika Republike Hrvatske protiv
rješenja Županijskog suda u Rijeci
poslovni broj GŽ-4344/2020-3 od 10.
veljače 2021. godine

Rješenjem Županijskog suda u Rijeci poslovnog broja GŽ-4344/2020-3 od 10. veljače 2021. godine, koje je vjerovnik zaprimio 1. ožujka 2021. godine, odbijena je žalba vjerovnika Republika Hrvatska (nadalje vjerovnik) te je potvrđeno rješenje Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Sv. Ivanu Zelini posl.br. Sp-3543/2019-7 od 9 studenoga 2020. godine, kojim je otvoren je i istodobno zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača te je potrošač oslobođen od preostalih obveza, uključujući i obvezu vjerovnika pod rednim brojem III.3. u iznosu od 3.394,72 kune.

Vjerovnik Republika Hrvatska temeljem odredbe članka 385. u svezi članka 400. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 26/91, 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03,

88/05, 02/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19 – dalje ZPP), a u vezi s odredbom čl. 27. st. 8. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15 i 67/18), sve u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine broj" 71/15 i 104/17) te čl. 23. i čl. 79. o. Zakona o stečaju potrošača, u otvorenom zakonskom roku podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv rješenja Županijskog suda u Rijeci posl.broj GŽ-4344/20-3 od 10. veljače 2021. godine te postavlja slijedeća materijalnopravna pitanja:

1. Da li se potrošač može smatrati poštenim ukoliko nije dostavio popis svoje imovine, a iz podataka o imovini proizlazi da je potrošač zaposlen te da ostvaruje stalna mjesečna primanja?
2. Da li se može smatrati da potrošač koji redovito prima plaću, a računi su mu blokirani, nema imovine?

Naime, odgovor na navedena pitanja odlučan je kako za rješenje konkretnog spora tako i za osiguranje jedinstvene primjene materijalnog prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni s obzirom da je riječ o pravnim pitanjima o kojem nema prakse revizijskog suda, da o prvom postavljenom pitanju postoji upravo dijametralno različita praksa nižih sudova, a radi se o velikom broju postupaka koji se vode pri općinskim sudovima na području Republike Hrvatske radi jednostavnog postupka stečaja potrošača, a koje vjerovnik u nastavku prikazuje:

Županijski sud u Rijeci u rješenju br. GŽ-2113/2019 od 30. listopada 2019. zauzeo je stav da sadržaj odredbe članka 79. c stavak 2. i 3. Zakona o stečaju potrošača upućuje na zaključak da i za potrošača koji se nije očitovao i dao suglasnost da se može provesti jedinstveni postupak stečaja nad njegovom imovinom vrijedi zakonska presumpcija iz članka 79. c stavak 3. Zakona o stečaju potrošača temeljem koje se smatra da je izjavio da nema nikakve imovine, te da imajući u vidu da iz izričite odredbe članka 2. Zakona o stečaju potrošača proizlazi da je cilj tog zakona tek poštenog potrošača osloboditi od obveza, u odnosu na potrošača koji je nepošten jer nije prijavio svu svoju imovinu, nisu ispunjene zakonske pretpostavke za oslobođenjem od preostalih obveza.

Općinski građanski sud u Zagrebu u rješenju broj Sp-1949/19 od 22. siječnja 2020. obustavio je jednostavni postupak stečaja potrošača uz obrazloženje da ukoliko potrošač u vrijeme postojanja nepodmirenog duga ima imovinu iz čije vrijednosti bi se mogle namiriti neizvršene osnove za plaćanje (makar djelomično), potrošač je dostavio neistinit i nepotpun popis svoje imovine, slijedom čega je potrošač postupao nepošteno.

Dokaz: uvid u citirana rješenja

Vjerovnik Republika Hrvatska smatra da je imajući u vidu da se pred sudovima u Republici Hrvatskoj vodi veliki broj jednostavnih postupaka stečaja potrošača, te da je u većini takvih postupaka potrošač potpuno pasivan, pitanje poštenja odnosno nepoštenja potrošača u situaciji kada potrošač nije dostavio popis svoje imovine, a podataka o imovini proizlazi da je potrošač zaposlen te da ostvaruje stalna mjesečna primanja važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. Naime, iz odredbe čl. 2. Zakona o stečaju potrošača proizlazi da je

cilj tog zakona poštenog potrošača osloboditi od obveza, a pasivnost potrošača ne može se smatrati ponašanjem koje je u skladu s načelom savjesnosti i poštenja, osobito u slučaju kad potrošač u vrijeme postojanja nepodmirenog duga koji je predmet jednostavnog postupka stečaja potrošača ima stalna novčana primanja ili drugu imovinu iz čije bi se vrijednosti (makar djelomično) mogle namiriti neizvršene osnove za plaćanje.

U odnosu na postavljeno pitanje može li se smatrati da potrošač koji redovito prima plaću, a računi su mu blokirani, nema imovine, vjerovnik smatra da je navedeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, obzirom da se u velikom broju jednostavnih postupaka stečaja potrošača pojavljuje situacija u kojoj potrošač prima plaću ili druga stalna mjesečna primanja, koja su ponekad i znatna, a da su mu računi u blokadi. Prema stavu vjerovnika Republike Hrvatske, sama činjenica da su računi potrošača u blokadi nije dovoljna za zaključak da potrošač nema imovine, već bi u tom slučaju sud trebao utvrditi dio plaće koji ne može biti predmetom pljenidbe u ovršnom postupku, te ukoliko vrijednost takve plaće zajedno s preostalom imovinom potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa prelazi 10.000,00 kn, to ne bi bilo mjesta oslobađanju potrošača od preostalih obveza.

Kako je pobijanim drugostupanjskim rješenjem Županijskog sud u Rijeci potvrđeno prvostupanjsko rješenje, te vjerovnik Republika Hrvatska imajući u vidu gore navedene odluke smatra da je radi osiguranja jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni, a sve nadalje iz razloga da je riječ o pravnim pitanjima o kojem nema prakse revizijskog suda, potrebno da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese odluku o gore navedenim materijalno-pravnim pitanjima.

Također, **vjerovnik navodi kako je o identičnim pitanjima Vrhovni sud RH dopustio podnošenje revizije u predmetu poslovnog broja Revd-1606/20 rješenjem od 5. studenoga 2020. godine** te je naznačena revizija podnesena 9. ožujka 2021. godine.

Dokaz: uvid u citirano rješenje

Slijedom svega navedenog ukazuje se nužnim odgovoriti na postavljena materijalno-pravna pitanja, pa stoga vjerovnik Republika Hrvatska

predlaže

da Vrhovni sud Republike Hrvatske dopusti vjerovniku Republici Hrvatskoj podnošenje revizije protiv rješenja Županijskog suda u Rijeci poslovnog broja GŽ-4344/20-3 od 10. veljače 2021. godine.

ZAMJENIK OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Juraj Nišević